

Direktor ne sme biti suha veja medicine

Dvajset let je trajalo, da so se uresničile sanje dr. Ivana Cibica, specialista splošne medicine, direktorja Zdravstvenega doma Center. Ni človek, ki bi se trkal po prsih za svoje zasluge, a je bil presrečen, ko je v dneh po otvoritvi lahko razkazoval sijajne prostore novega zdravstvenega doma, zgrajenega s pomočjo drugega samoprispevka.

»Tej hiši smo dali novo vsebino. Investirali smo v človeka, v napredek splošne medicine, ki obravnava bolnika kot celoto in ne po delih kot specialistična medicina,« je razlagal dr. Cibic, osivel, a poln energije, in dvignil prst kot v svarilo, »kajti splošna medicina je dolgo veljala samo za odskočno desko v specializaciji in je bila zanemarjena. A sam jo gledam z vidika dolgoletnega vojaka in jo imam za prvo fronto, za najpomembnejši dejavnik celotne strategije zdravstvenega

varstva. Sovražnika – bolezen – je treba onemogočiti takoj, ko se pojavi.«

Iz njega govori vojak, nekdanji partizan. Za puško je prijel komaj osemnajstleten že spomladi leta 1942, z matura srednje tehniške šole v Trstu.

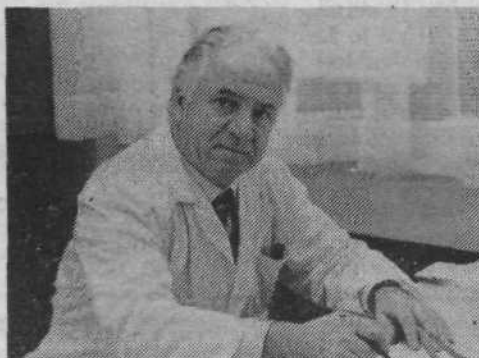
»A vojna me je potegnila med medicince, ko sem sam, hudo ranjen (zadel me je mina in še danes štejem za težjega invalida), pomagal tovarišem, takoj ko sem za silo okreval. Vodil sem skupino huje ranjenih in to je bil začetek organizacijskega dela v zdravstvu,« je povedal dr. Ivan Cibic, ki je diplomu zdravnika lahko dobil šele leta 1957, kajti vojna in povojna obnova domovine sta mu vzeli veliko časa.

»Vzornike ste si najbrž izbrali v najtežjih časih NOB?«

»Tako je. To sta bila dr. Pavla Jerina-Lah in dr. Aleksander Gala,« je odgovoril in dal s tem vedeti, zakaj so na razstavi o gradnji doma tudi slike partizanskih bolnišnic.

»Rekli ste, da je novi dom nekaj več kot drugi domovi...«

»Predvideli smo predavalnice in druge prostore za zdravstveno vzgojo, za skupinsko delo z ljudmi enakih bolezenskih težav, za prakticiranje študentov in ne nazadnje ima končno tudi vsak zdravnik svoj kotiček, da lah-

»Direktor mora z eno nogo vselej stati v zdravniški praksi,« pravi dr. Ivan Cibic.

Notranjost novega zdravstvenega doma je sodobno urejena

ko v miru študira. Tu igrajo prvo violino zdravniki splošne medicine, specialisti so le njihovi pomočniki, kajti preventiva je prva, potem je še kurativa.«

»Tudi vi ste hkrati direktor in zdravnik...«

»Da, ker direktor ne sme biti suha veja medicine, marveč mora z eno nogo vedno stati v vsakodnevni zdravniški praksi, saj potem laže odloča.«

»Kakšen naj bi bil odnos med pacientom in zdravnikom?«

»Dvostranski. Pacient naj ne bi samo zahteval od zdravnika 'daj mi',

marveč naj bi s svojo skrbjo pomagal zdravniku, ki mora težiti za ciljem, da človeka čim prej zdravega vrne delovnemu okoliščini in družini.«

»Novi dom nudi vse možnosti za razvoj plošne medicine, izpolnila se je vaša dolgoletna želja in dolgoletna prizadevanja. Pa je še kak trn, ki vas bode?«

»Je, a mu sam nisem kos. To je kopičenje administrativnega dela. Žal ni mojstra, ki bi administracijo spravil v pravilne tokove, da se v njej ne bi dušili.«

ALBINA ADAMIČ

Odprt Zdravstveni dom Center

Pred dnevom republike, 25. novembra, smo v Ljubljani slovesno odprli vrata Zdravstvenega doma Center na Metelkovi ulici, zgrajenega s sredstvi samoprispevka II. Od 2. decembra dalje je začel z delom in tisti, ki so potrebovali zdravniško pomoč, so si zdravstveni dom že tudi pobliže ogledali. Poleg dispanzerjev splošne medicine, zdravstvene službe za borce, medicine dela, pljučne bolezni in tuberkuloze, patronežne in babiške službe je v njem tudi prostor, namenjen fizioterapiji in laboratoriju. Sredi meseca sta se v novi dom preselila tudi dispanzer za zdravstveno varstvo šolarjev in mladih ter dispanzer za zdravstveno varstvo žensk.

Zdravstveni dom pomeni veliko pridobitev za naše mesto in ne le za občino Center. Zanj so prispevali svoj denar občani in delovni ljudje Ljubljane, in po dejavnostih, ki jih bodo opravljali zdravstveni delavci v novem domu, je razvidno, da bodo vanj po zdravniško pomoč prihajali gotovo tudi od drugod.

Ob otvoritvi se je predsednica delavskega sveta Zdravstvenega doma Center zahvalila vsem, ki so pomagali pri gradnji tega pomembnega zdravstvenega objekta, predvsem pa občanom Ljubljane, ki so se ob referendumu odločili za njegovo gradnjo in zanj prispevali denar.

(AU)

Zimska služba je nared

Dokaj prijazno vreme nam je letos naklonjeno, tako da tja do sredine decembra sploh ni bilo srtežnih padavin. Najbolj so seveda tega veselili komunalci, ki hranijo svoje moči za prvo snežno akcijo.

Akcija pa bo v tej zimski sezoni nekoliko drugačna kot navadno, saj se je mestni izvršni svet odločil, da bo treba začeti s pluzenjem šele, ko bo zapadlo 10 centimetrov snega in ne 5, kot je bilo doslej. Nekatere površine je treba čistiti ročno. Mednje sodijo tudi postaje mestnega potniškega prometa, ki jih je ravno v občini Center kar precej. V času snežnih padavin med akcijo bodo komunalci očistili ta postajališča v dolžini 20 metrov.

Tudi letos so za vsako občino člani štaba zimske službe pripravili programe, po katerih bodo čistili. V občini Center na primer bo na delu že največ mehanizacije, saj bodo čistili in pluzili z desetimi čelnimi plugi, enim vlečnim plugom, desetimi traktorji in številnimi drugimi stroji, ki jih uporabljajo v ta namen. Najprej bodo na vrsti najbolj prometne ceste in ulice in seveda proge mestnega potniškega prometa. Druge, torej stranske ulice, bodo spluzili le do snežne deske.

Za pluzenje in čiščenje vseh površin v občini Center so komunalci namenili vsega skupaj 286 ljudi. Sprva je bila bojazen, da bodo imeli premalo goriva za svoje stroje, vendar se je to pozneje uredilo. Skratka, zimska služba je nared že od 1. novembra dalje, in upati je, da bo opravila svoje delo tako, kot od nje pričakujemo.

M. K.

UPOKOJENCI

Zmerni ne poznajo krize

V klubu upokojencev v Knaflijevem prehodu smo povprašali nekaj naključnih (ali tudi rednih) gostov o tem, kako živijo, o čem premišljajo in kaj počno na jesen svojega življenja. Resda niso bili vsi, ki smo jih poprosili, pripravljani na pogovor, toda štiri sogovornike smo kljub temu našli in morda njihovi odgovori lahko nakažejo utrip upokojenskega življenja.

Ko smo zmotili Mira Repšeta, je ravno kibiciral pri kartah. »Kje pa naj se zbiramo, če ne tukaj, saj nikjer drugje nimamo prostora za igranje kart in šahiranje. S pokojnino sem kar zadovoljen, čeprav njena vrednost v primerjavi z osebnimi dohodki pada. Najbolj me zadnje čase žre ukrep zvezne vlade o pologu za prehod meje. Veste, doma

sem iz stare Gorice, tam imam veliko sorodnikov, s katerimi sem bil doslej stalno v stikih. Nekoč smo od tam zbežali zaradi fašističnega terorja, zdaj pa ne morem nazaj niti na obisk, medtem ko nekdo, ki sploh ni domačin, ampak prišlek, dobi maloobmejno propustnico, če eno leto biva na tem območju.«

Andrej Matek: »Že šestnajst let sem

v pokoju, in reči moram, da mi sploh ni dolgčas. V glavnem se ukvarjam s športom. Sem član športnega društva invalidov Ljubljana Center, ki ima 450 članov, ukvarjamo se z balinanjem, kegljanjem, streljanjem, šahom in podobnim. Balinam že 55 let, pa tudi sodnik sem. Večino leta igram vsak dan, pozimi pa malce redkeje na pokritih baliniščih. Če mi ostaja čas, grem za redarja na Olimpijo ali v halo Tivoli. Ekonomske zagate me niso posebno prizadele, tako da o krizi ne morem govoriti. Kriza je le za tiste, ki se ne znajo prilagoditi, z zmernim življenjem pa se da shajati.«

Albin Kovač je bil prav prijetno razpoložen: »Ja, prav fletno živim. Veste, rad imam stare ljudi, ker sem tudi sam star in se najbolje počutim med njimi. Že 14 let zahajam med upokojence in moram reči, da je v naših upokojen-

skih klubih krasno. Zakaj sem dobre volje? Vedno sem bil in bom, celo med vojno sem se znal nasmejati.«

Herberta Beneta smo zmotili pri partiji šaha in ker je bil njegov soigralec nekam nestrpen zaradi prekinitve, smo se pogovorili bolj na kratko. »Ponavadi se v klubu dobivamo isti šahisti med deveto in trinajsto uro. Vzdušje je prav prijetno. V pokoju sem že 18 let in ne morem reči, da mi je dolgčas. Poleg šahiranja še malo kmetujem. Doma sem iz Bele krajine in imam tam manjšo kmetijo z vinogradom, ki ji posvečam veliko časa. Kaj menim o sedanjem trenutku? Veliko boljše bi bilo, če bi ljudje, ki so odgovorni za velike odločitve, malo bolj pametno in odgovorno delali. Gospodarstvo je važnejše od politike.«

V. K.

Mira Repšeta

Andrej Matek

Albin Kovač

Herberta Beneta